

Asia: VN/33727/2023

Lausuntopyyntö hallituksen esityksestä laiksi ammatillisen koulutuksen toiminnanohjauksen kokeilusta ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

Lausunnonantajan lausunto

Yleisiä huomioita esitysluonnoksesta

Espoon seudun koulutuskuntayhtymä Omnia kiittää mahdollisuudesta lausua esitysluonnosta ammatillista koulutuksen säädösten muutoksista.

Ammatillista koulutusta koskeva toiminnan ohjausta, rahoitusjärjestelmää sekä oppimisen tukea koskeva uudistus ja siihen liittyvä hallituksen esitysluonnos on laaja ja paljon yksityiskohtia sisältävä kokonaisuus. Hallituksen lain valmistelulle antama aikataulu on ollut tiukka ja kiire näkyy esitysluonnoksessa. Säädosmuutosten alueellisia ja järjestäjäkohtaisia vaikutuksia ei pystytä riittävästi arvioimaan.

Ammatillinen koulutus vastaa yhteiskunnan ja työelämän muutoksiin ketterästi. On kestävämpää, että ammatilliseen koulutukseen kohdistuu toistuvasti laajoja ja ennakoimattomia uudistuksia, joiden toimeenpanolle ei ole varattu riittävästi aikaa tai niitä ei ole viedä loppuun. Jo toteutettujen uudistusten jalkoihin on jäänyt perusprosessien, kuten opiskelijavalinnan ja työpaikalla tapahtuvan oppimisen kehittäminen.

Ammatillisen koulutuksen kehittämisen tueksi tarvitaan pidemmän tähtäimen visio ja suunnitelma, joka huomioi koulutusmuotojen ja -asteiden välisen yhteistyön kansallisten ja alueellisten tavoitteiden saavuttamiseksi, esimerkiksi koulutustasoon, kotoutumiseen ja työllisyyteen liittyen.

Ammatillisen koulutuksen nykyistä vaikuttavuutta ja kustannustasoa ei voi ilman tarkempaa analyysiä verrata 1990-luvun tuloksiin. Ammatillisen koulutuksen jälkeistä työllistymistä ei voi myöskään suoraan verrata korkea-asteen opintojen jälkeiseen työllistymiseen.

Ammatillisen koulutuksen tärkeimpänä tehtävänä on kouluttaa ammattiosaajia ja varmistaa heidän polkunsuoraan tai jatko-opintojen kautta työelämään. Vähintään yhtä tärkeää tulee jatkossakin olemaan työ- ja elinkeinoelämän elinvoiman varmistaminen ja osaamisen kehittäminen. Myös tulevassa TE-uudistuksessa ammatillisen koulutuksen rooli on tunnistettu keskeiseksi. Onkin tärkeää, ettei nyt liian hätäisesti pureta toimivia rakenteita.

Ammatillisen koulutuksen järjestäjien tehtävä on vuosien saatossa merkittävästi laajentunut ja muuttunut. Työ- ja elinkeinoelämän osaamistarpeisiin vastaamisen rinnalle on tärkeäksi rooliksi ja tehtäväksi muodostunut yhteiskunnallinen tehtävä. Koulutus- ja nuorisotakuun sekä viimeistään oppivelvollisuuden laajenemisen myötä ammatillinen koulutus on käytännössä vastannut koko ikäluokan koulutustehtävästä peruskoulun jälkeen.

Koulutuksen järjestäjien vastuut ja volyymit eri alueilla eroavat huomattavasti mm. vieraskielisten koulutukseen, kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyen. Omnia on yksi niistä koulutuksen järjestäjistä, jonka toiminta-alueella entisestään kasvava vieraskielisten määrä korostuu. Määräaikaisilla kokeiluilla tai erillisrahoituksilla luotuja toimintamalleja, jotka on jo tunnistettu ja arvioitu vaikuttaviksi, tulisi nyt hyödyntää osana tulevia muutoksia.

Hallitusohjelman mukaan hallitus edistää urheilijoiden kaksoisuraa, vahvistaa toisen asteen urheiluoppilaitosten asemaa ja vakiinnuttaa ammatillisten urheiluoppilaitosten rahoituksen. Tavoitteet ovat kannatettavia ja Omnia toivoo pikaisia toimenpiteitä ammatillisten urheiluoppilaitosten aseman ja rahoituksen edistämiseksi.

Säädösmuutokset eivät saa kohtuuttomasti heikentää niiden koulutuksen järjestäjien toimintaedellytyksiä, joiden toiminta on tuloksellista ja vaikuttavaa sekä taloudellisesti kestäväällä pohjalla nykytilanteessa.

Ammatillisen koulutuksen kokeilua koskevat säädösehdotukset

On tärkeää, että ammatillisen koulutuksen toiminnan ohjausta uudistetaan ja kokeillaan rohkeasti uusia malleja. Rahoituksen simulaatiomalli tarvitaan mahdollisimman nopeasti koulutuksen järjestäjien käyttöön. Huolta herättää esitettyjen muutosten yhteisvaikutukset sekä se, miten uusi rahoitusmalli huomioi toiminta-alueiden voimakkaastikin eroavat erityispiirteet esim. väestörakenteen, työvoimatarpeen ja ammatillisen koulutuksen vetovoiman osalta.

Kokeiluluvat sekä niiden myötä opetus- ja kulttuuriministeriön ja koulutuksen järjestäjien välisen vuoropuhelun lisääminen on kannatettavaa. Kokeiluun valittavilla koulutuksen järjestäjillä tulee olla tosiasialliset toiminnalliset ja taloudelliset mahdollisuudet joustavasti vastata alueen väestön ja

työelämän tarpeisiin. Kokeilun ulkopuolelle jäävien koulutuksen järjestäjien toimintaedellytykset tulee turvata, huomioiden toiminta-alueiden erityispiirteet.

Järjestämislupamenettelyn keventämistä on odotettu pitkään. Tutkintojen järjestämislupaprosessi on liian raskas ja hidas. Uudistuksia ei voi kuitenkaan kaikilta osin rajata koskemaan vain kokeilua, varsinkaan jos kokeiluaika vahvistetaan kestäväksi vuoteen 2033 asti.

On hyvä uudistus, että työelämätoimikuntien roolia järjestämislupien muutoksenhakuprosessista esitetään poistettavaksi. Tärkeää samassa yhteydessä avata työelämän kannalta keskeisiä tutkintoja laajemmin järjestettäväksi, kuten esimerkiksi kasvatus- ja ohjausalan perustutkinto.

Kokeilun vaikutuksia koulutuksen järjestäjien toimintaan ja rahoitukseen on esityksen pohjalta vaikea arvioida. Kokeilulain vaikuttavuuden arviointia tulee tehdä koko kokeilun ajan. Toimivia malleja tulee siirtää laajemmin käyttöön jo ennen vuotta 2033.

Rahoituksen uudistusta koskevat säädösehdotukset

Omnia kannattaa tietyin varauksin rahoitusmalliin esitettyjä muutoksia. Hyvää on, että rahoitusta suunnataan ammatillisen koulutuksen tuloksellisuutta ja vaikuttavuutta palkitsevaksi, vaikka koulutuksen järjestäjille suhteellisesti jaettavan rahoituksen osuuden kasvaessa rahoituksen ennakoimattomuus lisääntyy. Toisaalta hyvää on, että perusrahoituksen osalta laskennallisuus rahoituksen taustalla vahvistuu ja siltä osin ennakoitavuus paranee.

Tutkintojen toteutuneiden kustannusten perusteella tehtyjen kustannuskorien muutosten taustoja selvitettiin hyvin OKM:n webinaarissa 12.6.2024. Liiketoiminnan perustutkinto tulee siirtää ylempään kustannuskoriin, koska se on muutoksen yksi suurimmista häviäjistä ja se sijoittuu ainoa perustutkintona 1. kustannuskoriin. Perustutkintojen opetukseen, ohjaukseen ja tukeen liittyvät kustannuksia korottavia velvoitteita sekä rakenteita, joiden kestävä rahoituspohja on kriittistä yhdenvertaisesti varmistaa.

Ammatti- ja erikoisammattitutkintojen rahoitusperusteiden muutokset lisäävät yhdenvertaisuutta. VOS-rahoituksen vahvistuminen kompensoi opiskelijamaksujen poistumisen. Valtakunnallinen taloustilanne huomioiden epäilemme, onko kuitenkaan perusteltua poistaa kokonaan mahdollisuutta periä maksuja opiskelijoilta, jotka täydentävät osaamistaan ammatillisessa koulutuksessa. Myös arvosanojen korottamisen rahoittaminen valmistumisen jälkeen tulee mahdollistaa jatkossakin opiskelijamaksuilla, jos korvaavaa menettelyä ei ole.

Rahoitusjärjestelmän vaikuttavuuden varmistamiseksi tarvitaan tarkempaa tietoa sekä koulutuksen järjestäjäkohtaisia koelaskelmia. Mikäli koulutuksen järjestäjän toimintaan tai toimintaympäristöön

kohdistuu merkittäviä muutoksia, tulee opiskelijavuosien enimmäismäärää voida muuttaa nopeastikin.

Omnia, kuten moni muukin koulutuksen järjestäjä kantaa toiminta-alueellaan merkittävää yhteiskuntavastuuta. Yhteiskuntavastuusta huolehtiminen tulee huomioida rahoituksen perustana, jotta opiskelijoiksi valitaan jatkossakin hakijat, joilla on suurin koulutustarve ja heikommat edellytykset suorittaa tutkinto ja työllistyä. Yhteiskuntavastuu ja/tai sen vaikutukset työllistymiseen tulee huomioida koulutuksen järjestäjän vaikuttavuusrahoituksessa.

Rahoituksen aiempaa parempi ennakoitavuus on tervetullut muutos. Laskelmien tulee kuitenkin historiaan perustuvan tiedon lisäksi huomioida toiminta-alueiden tiedossa olevat muutokset ja erityispiirteet (esim. väestömäärän kasvu, vieraskielisten osuus ja työvoiman tarve), jotta mahdollisuus vastata alueen koulutustarpeeseen säilyy ilman turhia epävarmuustekijöitä.

Esitysluonnos ei anna selkää vastausta siihen, minkälaiseen toimintaan ja opiskelijavalintaan ehdotettu rahoitusjärjestelmä tosiasiallisesti kannustaa koulutuksen järjestäjiä. Opiskelijoiden lähtötason huomioiminen rahoituksessa on hyvä uusi avaus. Se ei kuitenkaan voi kohdistua vain peruskoulun päättötodistuksen arvosanoihin. Tärkeämpää on, että huomioiduksi tulee monipuolisemmin kohderyhmät, joiden tuentarve opiskelussa ja työllistymisessä on suurimmat.

Rahoitusohjauksen lisäksi tulee kehittää toiminnan ohjausta esim. opiskelijavalintaan liittyvien säädösten kautta. Esimerkiksi opiskelijan oikeusturvan kannalta on haasteellista, jos vaativaa erityistä tukea tarvitseva opiskelija ohjautuu yleiseen ammatilliseen oppilaitokseen, mutta rahoitus ei seuraa mukana.

Ammatillisen koulutuksen järjestäjät ovat tavoitteellisesti rakentaneet strategisia työelämän kumppanuuksia. Esitetyt rahoitusleikkaukset (riihi) ja luonnosvaiheessa olevat lakimuutokset aiheuttavat tähän liittyen epävarmuutta. Jos ammatti- ja erikoisammattitutkintojen asema merkittävästi heikkenee sekä henkilöstökoulutuksen ja muun ammatillisen koulutuksen valtionrahoitus lopetetaan kokonaan, tarvitaan kirkas näkymä siitä, millä työkaluilla työelämän osaamistarpeisiin jatkossa vastataan.

Hyvää on, että aiemman tutkinnon suorittaneita kannustetaan lyhyempiin koulutuksiin ja tutkinnon osiin. Erityisesti työllistymisen tukemisen kannalta tutkinnon osia pienemmät osaamiskokonaisuudet ovat olleet tehokkaita ja vaikuttavia. Huolta kuitenkin aiheuttaa muun ammatillisen koulutuksen rahoituksen mahdollinen poistuminen. Tutkinnon osat ovat liian suuria kokonaisuuksia korvaamaan ketterää täydennyskoulutusta.

Urheilijoiden ammatillisen koulutuksen rahoitus tulisi jatkossa myöntää ilman erillistä hakemusta. Rahoituksen tasoa tulee tarkistaa lukiokoulutuksen kanssa yhdenvertaiselle tasolle. Lisärahoituksella varmistetaan urheilijoiden ammatillisen koulutuksen toteutuminen, nostetaan ammatillisen koulutuksen arvostusta ja varmistetaan nuorten urheilijoiden yhdenvertaisuus toisen asteen koulutuksessa.

Erillisinä huolina rahoituskokonaisuudessa nousevat lukion ja ylioppilastutkinnon suorittaneiden asema, yrittäjien ja alanvaihtajien mahdollisuudet kehittää osaamistaan. Lisäksi työvoimakoulutusten ja kaksoistutkintojen rahoituksen riittävyys mietityttää.

Rahoituksen aiempaa parempi ennakoitavuus on tervetullut muutos. Laskelmien tulee kuitenkin historiaan perustuvan tiedon lisäksi huomioida toiminta-alueiden muutokset ja erityispiirteet (esim. väestömäärän kasvu, vieraskielisten osuus ja työvoiman tarve), jotta mahdollisuudet vastata alueen koulutustarpeeseen

Oppimisen tukea ja erityistä tukea koskevat säädösehdotukset

Oppimisen tuen ja erityisen tuen säädöksissä tulisi tunnistaa eri koulutusmuotojen erityispiirteet. Ammatillisen koulutuksen erilaisiin oppimisympäristöihin ja tapoihin opiskella sekä osaamisperusteisuuden ja moninaiseen tutkintotarjontaan tulisi enemmän kiinnittää huomiota säädöksiä uudistettaessa. Lakiesityksessä kuvattu ero oppimisen tuen ja erityisen tuen välillä on epäselvä ja tarpeeton.

Säädöksiin esitetään uutta kirjausta opiskelijan oikeudesta saada oppimisen tukea. Oppimisen tukea ehdotetaan järjestettäväksi opettajan antamana tukiopetuksena sekä opetus- ja ohjaushenkilöstön antamana tukena ja ohjauksena osana tutkintokoulutusta. Ammatillisessa koulutuksessa ei ole määritelty opetukselle tuntimäärää, vaan osaamisperusteisessa ammatillisessa koulutuksessa opiskelijoille on tarjottava opetusta ja ohjausta riittävästi suhteessa yksilöllisiin lähtökohtiin ja tavoitteisiin. Epäselväksi jääkin, missä vaiheessa ja miksi opetusta tulisi kutsua tukiopetuksiksi. Epäselvää myös on, miksi siitä tulisi laatia erillinen suunnitelma. Henkilökohtaistamisprosessiin liittyvää byrokratiaa tulisi päinvastoin vähentää.

Ammatilliseen koulutukseen ohjautuu opiskelijoita, joilla on perustavanlaatuisia puutteita luku- ja kirjoitustaidossa, matemaattisissa perustaidoissa sekä oppimisvalmiuksissa. Ammatillisen opetuksen rinnalle rakennettu OPVA on nopeuttanut ja parantanut opiskelijoiden valmistumista ja vähentänyt eroja. OPVA-opinnot ovat myös mahdollistaneet opiskelijavalinnan tutkinto-opiskelijaksi aikaisempaa heikommalla kielitaidolla oleville.

Säädösehdotuksissa esitetään poistettavaksi mahdollisuus järjestää opiskeluvalmiuksia tukevia opintoja (OPVA), joiden tavoite on ollut vahvistaa opiskelijan edellytyksiä osallistua ammatillisen koulutuksen opintoihin ja näyttöihin. Uusi oppimisen tuen kokonaisuus ei korvaa poistuvaa OPVAa ja tämän lisäksi rahoituskerroin poistuu.

Heikoilla perustaidoilla oleville opiskelijoille tulisi turvata jatkossakin mahdollisuus vahvistaa perustaitoja ammatillisten opintojen alussa tai rinnalla – ei ainoastaan tutkinnon osien sisällä, kuten oppimisen tuen osalta säädösesitykseen on kirjattu. Tämä mahdollisuus voitaisiin lisätä oppimisen tuen säädökseen. Rahoitus toimintaan voitaisiin varmistaa opiskelijan lähtötason arvioinnin kautta.

Opiskelijan on saatava tarvitsemaansa tukea joustavasti ja oikea-aikaisesti ilman tarpeettomia viivytyksiä. Opettajalla on koulutus ja osaaminen tunnistaa opiskelijan tuen tarpeen. Diagnooseja ei tulisi edellyttää turhaan.

Päätös opiskelijalle annettavasta erityisestä tuesta tulisi tehdä vain sellaisessa tilanteessa, jossa opiskelijan osaamista mukautetaan tai ammattitaitovaatimuksista tai osaamistavoitteista poiketaan. Muussa tilanteessa opiskelijan tulisi saada tarvitsemaansa oppimisen tukea ja erityistä tukea joustavasti opetus-, ohjaus- ja opiskeluhoitohenkilöstöltä tarveperusteisesti. Annettu tuki kirjattaisiin opiskelijahallintojärjestelmään.

Nuorten ja opiskelijoiden hyvinvointiin sekä opiskelukuntoisuuteen liittyvät haasteet ovat monisyisiä. Koulutusjärjestelmä ei nykymuodossaan pysty näihin vastaamaan. Kuntaliiton ammatillisen areenan esittämässä kuntouttavassa opetuksessa yhdistettäisiin sote-palveluja, työpajatoimintaa ja koulutusta. Toiveena on, että kuntouttavan opetuksen mallin valmistelua edistetään kuluvalle hallituskaudella.

Esitetyt oppimisen tukea ja erityistä tukea koskevat muutokset tulisivat voimaan 1.1.2026. Voimaantulon ajankohtaa tulee tarkastella uudelleen ja siirtää voimaantulo lukuvuoden alkuun, jotta kesken lukuvuoden ei jouduttaisi arvioimaan tuolloin voimassa olevien päätösten perusteita uudelleen.

Tilauuskoulutusta koskevat säädösehdotukset

Nyt lausunnolla olevan laki luonnoksen 33 § linjaa, että tilaajan tulisi olla myös koulutuksen rahoittaja. Tämä asettaisi koulutuksen järjestäjien tytär- ja osakkuusyhtiöt haastavaan tilanteeseen. Tilauuskoulutuksessa kyseessä on käytännössä useamman tilaajan ketjusta ja rahoitus voi tulla myös kolmannelta osapuolelta.

Kuntalaki edellyttää, että kuntayhtymät yhtiöittävät voittoa tavoittelevan kaupallisen toiminnan. Käytännössä tällöin tytär- tai osakkuusyhtiö (ei siis välttämättä in-house-yhtiö) tekee kaupalliset sopimukset EU:n ulkopuolella, ja toimii tilaajana kuntayhtymältä. Tytär- tai osakkuusyhtiö perii tilauskoulutukseen liittyvät maksut ulkomaiselta tilaajalta tai muulta koulutuksen kustantavalta taholta, joka voi olla myös ns. kolmas osapuoli (esimerkiksi YK-järjestä, tai kehityspankki). Nyt esitetty 33 § muotoilu asettaa koulutuksen järjestäjät ja heidän tytär- ja/tai osakkuusyhtiöt haastavaan tilanteeseen sopimusoikeudellisissa kysymyksissä. Ei ole tarkoituksenmukaista, että nämä yhtiöt rahoittavat itse koulutuksen, koska silloin ei ole kysymys viennistä.

Ammattikorkeakouluilla ei ole vastaavaa haastetta sillä ne ovat yhtiömuotoisia eikä erillistä vientiyhtiötä tällöin tarvita.

Ehdotamme lakiin seuraavaa muotoilua, joka toisi läpinäkyvyyttä eri tilaajien välisiin sopimuksiin ja toisaalta velvoittaisi koulutuksen järjestäjiä tarkistamaan, että mahdolliset kumppanit toimivat eettiseltä pohjalta: 33 §. Koulutuksen järjestäjä voi järjestää tilauskoulutuksena opiskelijaryhmälle järjestämisluvassa määrättyjä tutkintoja ja tutkinnon osia sekä niihin valmistavaa tutkintokoulutusta. Koulutuksen järjestäjä vastaa siitä, että tilauskoulutukseen osallistuvat ovat tietoisia oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Tilaajana voi toimia tilauskoulutuksessa Suomen valtio, toinen valtio, kansainvälinen järjestö taikka suomalainen tai ulkomainen julkisyhteisö, säätiö tai yksityinen yhteisö. Koulutuksen järjestäjän tulee varmistaa, että tilauskoulutuksessa rahoittajana toimii Suomen valtio, toinen valtio, kansainvälinen järjestö taikka suomalainen tai ulkomainen julkisyhteisö, säätiö tai yksityinen yhteisö.

Muut ammatillisesta koulutuksesta annettua lakia koskevat säädösehdotukset

Ammatillisena koulutuksena ei voida esitysluonnoksen mukaan jatkossa enää järjestää ammatillista osaamista syventävää tai täydentävää koulutusta, jonka tavoitteena ei ole tutkinnon tai sen osan suorittaminen. Esitetty muutos on ristiriidassa koulutuspoliittisten tavoitteiden kanssa.

Nykyiset tutkinnon osat eivät palvele ketterää osaamisen hankkimista. Jos tutkinnon osia pienemmät osaamiskokonaisuudet jäävät pois ammatillisen koulutuksen tarjonnasta, tulee löytää vaihtoehtoinen toimintamalli täydennyskoulutukselle. Lisäksi tutkinnon osille tulisi säätää nykyistä pienemmät suositus- ja enimmäislaajuudet.

Esitysluonnoksen mukaan rahoituksen perusteena oleville opiskelijavuosille määrätään enimmäismäärä. Esitys ei ohjaa kattavasti varmistamaan heikoimmassa asemassa olevien koulutustason nostamista ja työllistymistä.

Ilman ammatillisen toisen asteen tutkintoa olevien aikuisten opiskelijavuosille ei tulisi määrätä enimmäismäärää. Myös työttömien uudelleen kouluttautumista sekä lisä- ja täydennyskoulutusta tulisi säädösmuutosten myötä priorisoida.

Työelämätoimikuntien määrää ja tehtäviä esitetään säädösmuutosten myötä vähennettäväksi. Tehtävistä jäisivät pois näyttöjen toteutuksen ja osaamisen arvioinnin laadun varmistaminen sekä lausuntojen laatiminen osaamisen arvioinnin toteuttamissuunnitelmista. Muutosesitys on kannatettava ja odotettu. Painopistettä ja toimivaltaa tulisi siirtää enemmän alueellisiin yhteistyöfoorumeihin.

Kannatamme urheilijoiden ammatillisen koulutuksen lisäämistä ammatillisesta koulutuksesta annettuun lakiin. Tämä on ollut pitkään tavoitteemme urheilijoiden ammatillisen koulutuksen aseman nostamiseksi.

Asetusluonnokset

-

Muut kommentit

Opiskelija- ja työelämäpalaute ovat erittäin tärkeitä koulutuksen järjestäjän laadun ja vaikuttavuuden kehittämisessä. Rahoituksen laskennan perusteena ne ovat kuitenkin huonosti toimivia ja aiheuttavat sekä koulutuksen järjestäjille että työpaikolle tarpeetonta byrokratiaa. Alueiden ja järjestäjien välillä on suuria eroja niissä mahdollisuuksissa, millä voidaan vaikuttaa vastausprosenttiin. Ne tulisi poistaa ammatillisen koulutuksen rahoituksen perusteista ja näin yksinkertaistaa rahoitusjärjestelmää.

Työpaikalla tapahtuvaa oppimista ohjaaviin säädöksiin tulisi valmistella muutoksia, jotka vähentäisivät hallinnollista taakkaa ja selkeyttäisivät erityisesti oppisopimuskoulutukseen liittyviä vastuita. Toimilla voitaisiin lisätä työpaikalla tapahtuvaa oppimista ja vaikuttaa työllistymiseen.

Tutkinnon osien suorittamista edistäisi, jos hakeutumiseen luotaisiin ja lanseerattaisiin valtakunnallisen toimintamalli. Opintopolkuun on tähän tarkoitukseen luotuna alusta, mutta tarjonnan vieminen palveluun on vapaaehtoista.

Omnia pitää tärkeänä, että myös jatkossa järjestämisluvassa määrätään tehtävästä järjestää urheilijoiden ammatillista koulutusta. Jos urheilijoiden ammatilliseen koulutukseen myönnetään lisää järjestämislupia, tulee myös urheilijoiden ammatillisen koulutuksen rahoitusta lisätä.

Antola Tuula
Espoon seudun koulutuskuntayhtymä Omnia

Aaltola Maija
Espoon seudun koulutuskuntayhtymä Omnia